

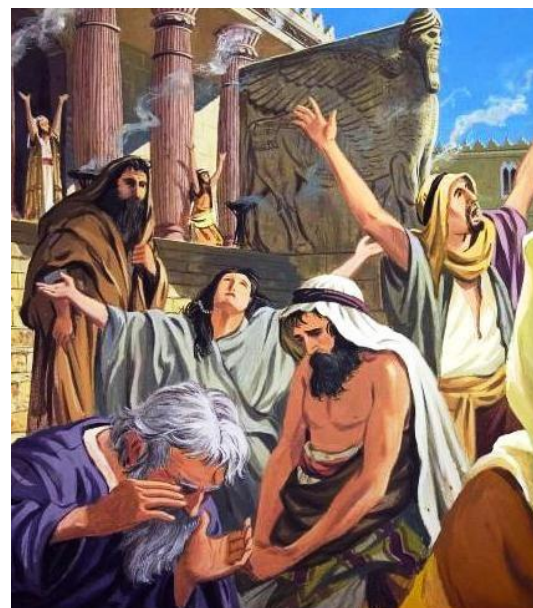
listy Farské

Rímskokatolícka farnosť Nanebovzatia Panny Márie v Modre nad Cirochou

Pokánie

V slovách dnešného prvého čítania počúvame o obrátení obyvateľov veľkého mesta Ninive. Boh k ním poslal proroka Jonáša. Ten zvestuje, že mesto bude rozvrátené. Obyvatelia Ninive uverili v Boha, vyhlásili pôst a od najväčšieho po najmenšieho sa obliekli do vrecoviny. A Boh videl ich skutky, že sa odvrátili od svojej zlej cesty; zmiloval sa a nepostihol ich nešťastím, ktorým im hrozil.

Boh posielal aj do tejto doby svojich prorokov. Obyvatelia miest i dedín žijú často zlým životom. Opustili Boha a jeho náuku. Z mnohých sa stali formálni veriaci, kladú väčší dôraz na formu, obrady, ale z ich srdc sa vytratila pravá láska k Bohu a blížnemu. Ďalší už zanevreli na Boha, na miesto Boha si dali iných bôžikov, ktorým venujú svoj čas a svoju pozornosť. Všetci sme pozvaní robiť pokánie. Ak nebudeme robiť pokánie, príde trest. A keď príde, či už prišiel, potom sa nečudujme, nebudme prekvapení. Je väčším prekvapením, koľko Boh dokázal mať s nami trpezlivosti a koľko času a možností sme mali my, aby sme sa polepšili.

Doma máme rôzne časopisy a knihy. Mnohí si ich čítame a venujeme im dosť času. Je pravda, že dnes je moderné čítať a nasávať informácie na internete. Aj preto veľa z nás si číta správy práve tam. Dnešná nedeľa je aj Nedeľou Božieho Slova. Práve dnes si máme položiť otázku, či čítame Sväté Písmo? Aký čas a miesto mu dávame v našom živote? Neraz sa pýtame, ako môžeme vylepšiť si svoj život? Jednou z možností je práve čítanie Svätého Písma. Je to vzácny poklad, ktorý máme my, kresťania v rukách. Je to zbierka múdrostí, rôznych príbehov, ale hlavne je to Božie Slovo.

PROGRAM 25.1.-31.1.	<i>Pokánie = zmena správania k lepšiemu</i>	
PONDELOK – 25.1. Obrátenie sv. Pavla apoštola, Sviatok	<u>17,00</u>	† Michal † Helena † Jozef † Michal č. 108
UTOROK– 26.10. Sv. Timotej a Titus Spomienka	<u>17,00</u>	† Jozef † Pavlína Ontkocová č. 26
STREDA – 27.1. Féria	<u>7,00</u>	† Jolana, † Peter, † Pavol, † Anna, č.165
ŠTVRTOK– 28.1. Sv. Tomáš Akvinský, uč.cirkvi Spomienka		
PIATOK – 29.1. Féria	<u>17,00</u>	† Anna Harvanová, č. 261
SOBOTA –30.1. Féria	<u>8,00</u>	Na úmysel ordinára
Nedeľa – 31.1. 4. NEDEĽA CEZ ROK	<u>9,00</u>	Na úmysel

1. V dôsledku prijatých opatrení na svätú omšu môžu prísť za účasti farára:

- kostolníčka,
- 1-2 miništranti,
- kantorka,
- technik, ktorý zabezpečuje prenos sv. omše.

Maximálne 6 osôb.

2. Počas týchto dní je kostol otvorený v čase od 8.00 do 16.00 hodiny. V tomto čase je možné si vykonávať súkromné modlitby a pobožnosti. Počas týchto modlitieb nesmie byť v kostole viac ako 6 ľudí. Dbajte na dodržiavanie tohto nariadenia.

3. Pri každej návšteve kostole použite dezinfekciu rúk.

4. V kostole je povinnosť mať na tvári rúško.

5. Ak začína omša, **je nutné opustiť kostol**, nech nikto neostáva na sv. omšu!

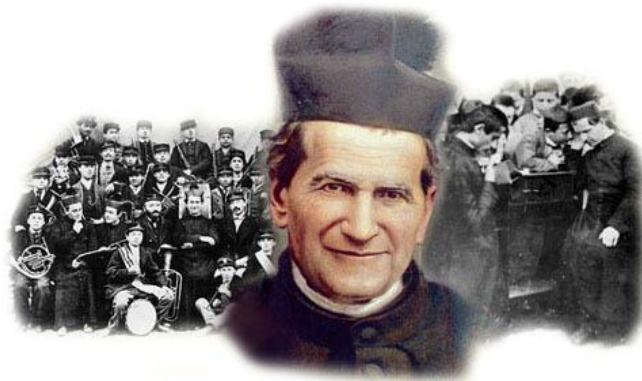
6. Nedeľné sv. omše sú vysielané cez facebook.

24. január je sviatok sv. Františka Saleského
Svätý František Saleský (1567 – 1622), pastier plný horlivosti a učiteľ lásky, inšpiroval dona Bosca svojím optimistickým humanizmom a totálnou pastoračnou obetou v starostlivosti o duše.

V roku 1854 vyhlásil: „*Panna Mária chce, aby sme založili kongregáciu. Rozhodol som sa, že sa budeme volať saleziáni. Uchýlime sa pod ochranu svätého Františka Saleského a budeme mať účasť na jeho nekonečnej láskavosti.*“

V roku 1854 don Bosco dal prvej skupinke 17 mladých, ktorí túžili nasledovať jeho kroky v práci s mládežou, názov Nábožná spoločnosť svätého Františka Saleského.

31. január je sviatok sv. Jána Bosca

Taliansky kňaz Ján Bosco žil v Turíne v 19. storočí a venoval sa výchove chudobných a opustených chlapcov. Celý svoj život venoval tomu, aby konkrétnym výchovným úsilím pomohol „uličníkom“ stať sa čestnými občanmi a dobrými kresťanmi. Ako kňaz bol vždy verný Cirkvi a pápežovi, ako otec svojich chlapcov sa staral o všetky ich materiálne i duchovné potreby.

„Boh mladých miluje a očakáva od nich mnohé dobré diela, pretože sú vo veku jednoduchosti, pokory, nevinnosti.“

„S každým sa zhováraj tak, aby si sa stal jeho priateľom.“ Giovanni Bosco

*Vydáva: RKFÚ Modra n. C. pre vnútornú potrebu farnosti.
Vychádza každú druhú nedeľu na základe požiadavky p. farára.
Texty pre Vás spracoval a upravil Ondrej. Text neprešiel jazykovou úpravou.*

Lubrego Chorvatsko, 1411

V roku 1411 celebrou istý kňaz v kaplnke hradu grófov Batthyanyovcov svätú omšu. Počas premenenia vína kňaz zapochyboval o pravde prepodstatnenia. Víno v kalichu sa premenilo na krv. Kňaz nevedel, čo robiť a tak dal túto relikviu zamurovať do múra hlavného oltára. Robotník, ktorý práce vykonal, sa zaviazal úplnou mlčanlivosťou. Kňaz takisto zachoval úplnú mlčanlivosť a skutočnosť vyjavil až tesne pred smrťou.

Po oznámení sa správa rozšírila veľmi rýchlo medzi ľuďmi a tí začali húfne prichádzať na púť do Ludbregu. Následne nechala Svätá stolica preniesť relikviu zázraku do Ríma, kde zostala niekoľko rokov. Obyvatelia Ludbregu a okolia však neprestávali putovať do kaplnky hradu. Začiatkom 16. storočia počas pontifikátu pápeža Júlia II. bola do Ludbregu vyslaná komisia, aby preskúmala príslušné udalosti spojené s eucharistickým zázrakom. Viaceré osoby svedčili o tom, že sa zázračne uzdravili počas modlitby v prítomnosti relikvie. Dňa 14. apríla 1513 pápež Lev X. zverejnil bulu, ktorou umožnil uctievanie svätej relikvie, ktorú osobne niesol viackrát v procesii ulicami Ríma. Relikviu neskôr vrátil do Chorvátska.

Str. 128-129

Aby nám niečo podstatné neušlo

Zlé časy sú tu. Zmenili sa nám životné podmienky. Reorganizoval sa nám život. Zvláštna doba. Na jednej strane sme nútení žiť a fungovať, ako keby sa nič nedialo a na druhej strane mnohí v kuse chodíme do práce a sú na nás kladené vyššie požiadavky, ako to je bežne. Iní viackrát už mali možnosť byť doma, poniektorí už aj týždne oddychovali. Nie je to jednoduché pre tých, ktorí „ťahajú“ lebo musia. Zdravotníci prežívajú asi najťažšie obdobie svojho života. Nielen oni. Učitelia musia učiť dištančne. Je to veľká zmena, je to veľmi náročné pre nich ale aj pre deti, aj pre rodičov, hlavne deti nižších ročníkov. Na mnohých úradoch pribudla agenda „Covid 19“. Mnohé firmy hlásia pokles práce. Viacerí výrobní zamestnanci boli doma, ale administratívni museli ísť do práce. Niektorí oddýchli, no druhí museli dlhšie pracovať. Keď tu boli tento týždeň skoro ráno smetiari, myslel som aj na ich prácu. Kedy vstávajú, ak o 6.00 hodine ráno sú už v obci a zbierajú smetné koše? Ani im roboty neubudlo.

Po dlhšej dobe som bol hrdý na to, že som člen spoločenstva Kristovej Cirkvi, keď som počul o kňazoch na východe Slovenska, ktorí išli do nemocníc pomáhať. Jedného osobne poznám a myslím, že vzhľadom na svoju nadváhu riskuje, no ide, nerieši čo sa mu môže stať, ide a pomáha, toto mi tu chýbalo ale chvála Bohu.

Tak len aby nám niečo podstatné neušlo.

Autentický život

Či umývame riady, opravujeme auto, učíme sa na skúšku, ponúkneme Bohu tieto práce ako modlitbu. Náš vnútorný úmysel premení bežné každodenné činnosti v to najušľachtilejšie poslanie. Všetdné povinnosti týmto spôsobom povýšime na duchovné cvičenia, ktoré nám pomôžu priblížiť sa k Bohu. Ľudia dnešných čias môžu takto dosiahnuť blízkosť s Bohom aj uprostred svojho rušného života.

Prvoradá úloha práce pri putovaní duše je poskytnúť jej príležitosť rásť v čnostiach. Uspokojovanie našich časných potrieb nastupuje až potom. Ak sa sústredíme predovšetkým na napĺňanie časných potrieb seba a svojej rodiny, stratíme z dohľadu skutočnú hodnotu a cieľ práce. Tá v dôsledku toho prestane byť pre nás radosťou a stane sa skôr hrdlačinou.

Bez ohľadu na to, či zametáme ulice, alebo sme poslancami parlamentu, pamätajme, že účinok našej práce na našu dušu je nezmerateľne väčší ako jej viditeľné ovocie.

Pozn. Je toľko odborníkov, ktorí dokážu „poradiť“, čo máš robiť, čo nemáš robiť..., ako to treba robiť, ako nie... prečo toto máš robiť, a iné nie... čo má zmysel robiť, a že toto čo robíš nemá zmysel... Je veľa filozofov, niekedy sa nestíhame diviť. Priatelia, práca, má byť požehnaním pre toho kto ju robí. Ak chcete byť osožní, naozaj osožní, nech sa páči, zoberte do rúk metly, lopaty, kosačky... a porobte hodinku, dve, tak ako to robili vaši rodičia a starí rodičia. Neublíži to ☺ a to je to jediné skutočné dobro, ktoré ešte môžete dať svojmu okoliu.

str. 81 – 82

Max Kašparú – Nebudem hrat' divadlo pred Božou tvárou

Po 40-tich rokoch na psychiatrii som sa naučil, že sú ľudia, ktorých jednoducho nezmeníte. Aj keby ste mali päť doktorátov. Vždy si spomeniem na Alberta Einsteina, ktorý hovorieval: „Dve veci sú nekonečné. Vesmír a ľudská hlúposť. Aj keď tým vesmírom som si nie úplne istý.“

Keby ste vedeli, s akými vecami za mnou ľudia chodili... Napríklad prišla jedna pani a hovorí mi: „Potrebovala by som nejaké lieky, aby som na pohrebe plakala.“ A ja nerozumiem: „Snád', aby ste neplakali, nie?“ „Nie, pán doktor, aby som plakala. Umrela mi sestra, s ktorou sme sa nenávideli a ja budem na pohrebe v prvom rade. Sestra mi je ukradnutá, ale budú tam ľudia, ktorí budú pozerat', či plačem alebo neplačem. Počula som, že sú také lieky, ktoré...“

Nenechal som ju dohovoriť: „Tak bežte tam, kde ste to počuli, ja lieky na plakanie nepoznám. Alebo... skočte dole do potravín, kúpte si chren i cibuľu, nakrájajte si ju do vreckovky, to by vám tiež mohlo pomôcť...“

str. 64

Smiešne a zarážajúce, no treba si položiť ruku na srdce a zahľadiť sa do vlastného svedomia, či občas na tých našich pohreboch nesledujeme kto plače, kto ako plače...

Matthew Kelly

dynamickí
katolíci

